

1865
Unghvár, octóber 15.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
42. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

s

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „
Hirdetések jutányosan közöltetnek.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok é
előfizetési pénzek küldendők, kis-hid utca
Özvegyi ház első emelet.

Orosz Márton

† 1864 okt. 11.

Mire a sorok napvilágot látnak: egy a társas életben közszeretettel s közbecsülést magának kivívott férfi, egy jó családapa, egy a közügyekben lelkes s buzgó honpolgár föld mélyében ősei mellett nyugossza ki már e földilét reája mért fáradozásait. —

A végetszertű csapás, mely feldulta ez életet férfias legszebb, 40 éves korában, nemcsak egy kesergő családot sujtott; de egy egész megye unghmegye közönségét döbbsentette meg.

S annál nagyobb a fájdalom, mert e férfiú kidöltével soraink közül, ismét megfogya éreziük magunkat; holott társaséletünk, a családiélet, nemzetiségünk s legszentebb élévülhelen jogaink védőiket, támaszaikat oly nehezen nélkülözhetik! —

Még egy év előtt, legszebb működési körében, az aszályosak szomorú sorsa enyhítése körül láttuk a boldogultat felbuzogni s most csak emlékezte él!

Oh miért is oly megfoghatlanok a végzet utai? Megengedte nekünk a sors Ot nagyra nekedni látni, s midőn becsületet szorgalma, szilárd jelleme, rendithetlen honszeretete megnyitják előtte a legszebb jövőt s pályát; elragadja Ot közülünk a kérelhetlen halál!

S Ő, ki oly szerencsés volt életében a szeretet s rokonszenvvel magát környezve látni; ravatala körül is a részvét s legmélyebb bánat nyilvánulásával halmozott el.

De hogy is ne? Rövid pályafutása alatt a közszeretets méltánylást a legnagyobb mértékben vívta ki sa koporsójára hulló hantokat sok rokon s baráti szív nehéz sóhaja követte! —

S mindezt csodálni nem lehet! Nevelése melyet Kassán, Pesten s Pozsonyban nyert, megnyitotta előtte csakhamar a megyei élet s rompóit. Az ifjút, ki 1823-ban született, 1847-ben már mint Unghmegye alkotmányos szolgabíráját látjuk a kaposi járásban erőlesen fellépni.

Lefolyt 14 éves boldog házassági élete alatt háza egyike volt Unghmegye legelső vendégszerető menhelyeinek, hol a kedélyes jó kedv sohasem hiányzott; hol irodalom, művészet s minden nemes eszme felkarolva lőn. A 1861-ki alkotmányos rövid mozgalom ismét a közéletbe ragadta; számos barátai, tisztelői az őt oly méltán megillető alispáni tisztre hívták fel, de minden szakadás mellőzése tekintetéből visszahelyezett s szolgálati készségét bemutató főszolgabírói állást vállalt a dobóruzszi járásban! — A megyei életben ezután is szavát csak az igaz ügy mellett hallhattuk s áldozatkészsége buzdításra soha nem várt. — Végre a megalakult „gazdasági egylet“ nemcsak hogy benne a megye legelső egyik gazdáját tisztelte, ki csicseri birtokát oly rövid időn át a legvirágzóbb helyzetbe hozta, de elismerésül számos honfiai érdemeinek közakarattal választotta alelnökének. S ez állásban még

emlékezetesek előttünk a Felvidékben történt erőfeszítései s működése az egylet, a kaposi lóverseny s versenyszántás, az unghvári műkedvelői előadás, a szűkölködők részére történendő adakozások érdekében.

De ekkor bekövetkeztek 1863 szeptemberben agy-bántalmi. Iszonyu fejfájdalmi után ez év tavaszán elvégre a legmélyebb kedélyközönybe süllyedt. Tökéletes agy-ellágyulás s az ezzel járó csendes elmezavar állott be. Hasztalan volt minden orvosi gyógymód, fürdői időzés, a leg gondosabb családi ápolás. A szemek, melyek valaha élet s lelkesedéstől villogtak fel, elbágyadtak; ajkai, honnan oly gyakran hallottuk mélyen érző lelke szózatát, elnémultak; míg végre f. hó 11-én d. u. 3 és 1/2 órakor valószínűleg egy szerencsétlen lázroham nyomása alatt a szomszéd szobában időző családja rémületére pisztoly-lövéssel vetett véget életének. Odarohanó övéi, barátai élettelenül összezúzott agygyal, kezében még a füstölgő pisztolylyal, melynek hollétét senki nem is gyanította, találták.

Áldás lebegjen hamvain! Emlékezte élni fog kebelünkben! —

Az unghmegyei gazdasági egylet által folyó hó 13-ára kitűzött gyűlés Jegyzőkönyve.

Jelenvoltak: id. Horváth Gábor elnök, Petrovay Ákos alelnök, Budaházy Károly, Madarassy Mór, Szikszay Imre sat egyleti tagok s alólírott helyett. jegyző.

Az elnök megnyitván a gyűlést, mélyen megsomorodott szívvel jelenté, hogy az egylet egyik legerélyesebb köztisztelői tagja s érdemes alelnöke csicseri Orosz Márton f. hó 11-én meghalálván, temetése ma délután fog megtartatni Csicseren. Ezekből indítványozza, hogy a meghaldogult iránti kegyeletből, a mai napra hirdetett gyűlés más alkalomra halasztassék.

A jelen volt egyleti tagok a legfájdalmasabb részvétellel értesülvén ezen megdöbbsentő hírről, annyira le valának sujtva; hogy boldog emlékezetű s életében a szeretet, barátság s legmelegebb bizalom jeleivel elhalmozott felejtethetlen, buzgó, s az egylet egyik legfáradhatatlanabb, legtevékenyebb s mindenki által nagy becsülésben méltán részesülő tagja s alelnökének szerencsétlen halálát könyes szemekkel s a legnagyobb megilletődéssel vevék tudomásul; s elhatározottak: hogy ezen különösen az egyletet ért súlyos csapás s kipótólatlan veszteség érzetében, különben is képtelenek lévén az egyleti tagok tanácskozmányra; a mai napra hirdetett gyűlés az elnöki indítvány értelmében elhalasztatik. Egyszersmind a ma délután tartandó temetésen az egylet testületileg részt veendő; s csicseri Orosz Márton a legtisztább hazafi, legjobb családapa, s a legbecsületesebb ember, az egylet legerélyesebb tagjának s alelnökének nevével s emlékezetét jegyzőkönyvben is örökíteni. Áldás és béke legyen hamvai fölött.

Jegyzette:

Bánóczy Ferencz.
hely. jegyző.

Zemplén megyei gazdasági egyesület

A f. év octóber 23-án S. a. Ujhely városa közelében a „Rákóczy“ gyepen tartandó Lóverseny előleges közleményei.

Kezdete pontban 12 s fél órakor.

Intézők: gr. Andrassy Aladár, Boronkay László
Pályabírák: gr. Andrassy Gyula, Cseley János
gr. Szirmay Sándor, Vladár Tamás.

Teher ügyelők: gr. Forgách Kálmán, Molnár István.

Indító: Okolicsányi Sándor, Szirmay Gyula, Vladár Ervin, báró Zsennyey Lajos.

Nevezések:

Asszonyágok díjára: gr. Forgách László, gr. Andrassy Aladár, gr. Andrassy Gyula, gr. Sztáray Akta, báró Wenkheim Czindery Béla, gr. Sztáray János.

Ugrató versenyre: gr. Andrassy Aladár, báró Wenkheim Czindery Béla, gr. Sztáray Antal.

Verseny egyleti díjra: Botka Béla, gr. Andrassy Aladár, báró Wenkheim Czindery Béla, gr. Andrassy Gyula, gr. Sztáray János.

Eladó versenyre: gr. Andrassy Aladár, gr. Sztáray Béla, Vladár Ervin, gr. Sztáray Antal, Dráveczky Aurel, Szirmay Gyula.

Az ugrató versenyre bejelentési határnap octóber 20.

Földészek díja és ügető versenyre a verseny napján a helyszínen.

A napi szerrend a versenyt megelőző napokban tartandó ülés határozata nyomán fog az akkor kiegészítendő nevezésekkel együtt köztudomásra juttatni.

A futást díszes tánczestély követendő esteli 9 órakor az ó Casinó helyiségében, melynek jövedelme, részleg a S. a. Ujhelyben tervezett kisedővő alapjára szenteltetik.

Az 1864. oct. 23-án S. a. Ujhelyben tartandó lófuttatás programjának kiegészítése.

Ugrató verseny; tisztelet díj, adja özv. gróf Andrassy Károlynő. Futhat minden ló; távolság: másfélszer a pálya körül, 5 akadálylyal. Teher: 4 é 125 font, 5 é 130 font; idősebb 135 font, mén 3 fonttal, telivér 5 fonttal, több: lóra mely más rendezett pályán ez évben futott vagy nevezve volt, 10 fonttal több; pályanyertes 5 fonttal. Tét; 20 ft. „fuss vagy fizes.“ a második ló nyeri a tételeket. Nevezési határnap octóber 20. Legalább 3 lónak kell indulni, különben a díj nem adatik ki.

Ügető verseny; tetszés szerint választott kocsiokon, egyszer a pálya körül, két oldalt indulva. — Tét 25 ft. „fuss vagy fizes.“ Nevezés a pályatérén. Négy aláíró vagy nincs futás.

Az egyleti választmány.

A zempléni lóverseny.

Gróf Andrassy Manó díja: egy 150 ft. értékű dísz-serleg. Urlovarok. Futhat minden Zemplénmegyében nevelt ló — telivér kivételével. Távolság: egyszer a pálya körül. Tét 10 ft. „Fuss vagy fizes“ súly- kiegyenlítés nélkül. Legalább 3 lónak kell indulni, különben a díj nem adatik ki. Nevezés a verseny napján, egy órával a futás előtt.

Vass Gyula
egyl. titkár.

Gazdálkodjunk.

II.

Gazdálkodjunk a bizalommal. Nincs nehezebb tudomány az emberismeretnél — a régi bölcsék az ember értelmezésén nem tudtak megegyezni, — a természeti vizsgálok tudományos kutatásainak még mindig ember a főtárgya —

Mi az ember?

Mondják: virágnak gyökere,

A mely fön a menyben virul,

De ez nem igaz —

Virág az ember, melynek gyökere ott len van a pokolban.

Eddigélő tehát 7 versenydíj! ezek sorában háromra a nevezések bezárva immár; hátra vannak: „az ugrató verseny“ melyre a nevezés zár határnapja október 20-a, a „gr. Andrássy Manó díj“ „Földészek díja“ és az „ügető verseny“, melyekre a nevezés a verseny napján — és már is az általam tett előleges közlés szerint 20 fő jelente a futásra. Nem szenved kétséget, miszerint az utóbbi díjak eránti érdekelttség ugyan ezen mérvben nyilvánuland; mert habár az „Asszonyágok díja“ az, mely már magában eziménél fogva a leggazdagabb, — hivatva van a legelőnkebb ösztönt s e szerint a legemesebb és leglovagiasabb versenyt idézni elő: ott áll az utóbbiak közt az „Ugrató verseny“ nem kevésbé serkentő érdekfeszítő természeténél fogva, mint mindenek felett becses a nemes lovag a lelkes honpolgár előtt az által, hogy ennek alapítóját a lelkes honleányban, ki minden közügyet érdeklő kérdéseknél első sorban — a jeles család anyában: ki megbecsülhetlen három polgárral ajándékozta meg e megyét — özv. gr. Andrássy Károlyné ö méltóságában lehet szerencsés tisztelhetni.

Azért, mindent egybe véve: az oly szép számmal nyilvánuló nevezések, több oldalról készületek — hozzá; a nap lovagias küzdelmei után egy jótékony célra rendezendő táncestély, hol az ünnepeket fűszerező imez élvekhöz azon nemes öntudat járul, hogy vigalmaink közepette is emberbaráti kötelességet teljesítsünk: mind meg annyi kedvező jelenségek, melyek a legszebb siker reményére jogosítanak.

És valóban, a mi magát a táncestélyt illeti, azon nemes élvek mellett, melyeket egy nemzetiesen lovagias szellemű táncmulatság nyújthat, kell e buzgóbb inger az emberbarátnak, azon áldásos önzetnel, miszerint minden egyes résztvevő a legjótékonyabb intézetek egyikének alapítókéhez járulva — a kisédek hálaadó szívében örök emlékre számíthat!!

És midőn ezzel, egyttal szerencsések lennénk Zemplén lelkes hölgyeinek azon nemzeties érzelmű határozatukat fejezni ki, hogy honleányi lelkületüknek szeplőtelen tisztaságával, a legszerényebb kiállításban is annyira gazdag — mert annyira becses nemzeti öltönyeiket hozandják magukkal s teendik ez által ünnepekké az egyetli estélyt, kellemesen hivatva érezzük magunkat lovagias tisztelettel üdvözölni bájos hölgyeinket az egyetli nevében, mert óhajuk találkozni, mert megérték az egyetli szellemét: külsőleg is kifejezést adván imez határozatuk által az egyetli nemzeties jellemének. És hű fiai a hazának, nemes lovagai az egyetnek, megértendik a lelkes hölgyek imez szózatát!

VASS GYULA.

TARBUZA.

A spanyol hölgy.

történeti beszélyke, írta:

Margitay Dezső.

(vége)

Az ifju e harezias szavain az egész társaság jóformán megütközék; csak don Juan d' Austria arcán ömlött el bizonyos hanyag derű.

— Sennores! — kiáltott ez utóbbi — önök tudom, hogy a lovagiaság határain belül mindent megtevék, miszerint ez ifju Caballerot itt, a talán általa sem sejtett veszély előtt megmentsem. E kimélet azonban oly szavak kimondására bátorítá őt, mely maga után egy utójátékot vonand. Ez utójáték reá nézve mindenesetre szomorubb kimenetelű leand, mint egy a la gallina Ciega; 20) de reám nézve sem kellemes az, miután benne egy oly egyént vagyok kénytelen megsemmisíteni, ki már első pillanatra megnyeré teljes vonalmamat.

Aztán komolyabb tekintettel, mely nemes jellegű arcának királyi kifejezést kölcsönze, fordult az ifjuhoz.

— Caballero! arcának kifejezésdus vonásai s méltóágteljesége, valamint maga viselkedésének kifogástalansága igazolják, hogy ön egyikéből származik a birodalom legemesebb családainak; szavaiból ítélve több lélekerővel bír, mintsem kora ellen kifogást lehetne tenni, azért nem teszek kifogást az általa kívánt párbaj ellen, mi ugys csak gyöngéd

20) Vak tehen: egy a spanyol gyermekek-nél szokásos játék.

érzületét sértend. Történjék meg az, még pedig itt e fonda szomszéd üres termében és azonnal ha ugy akarja. —

Az ifju hűdegen hajtá meg magát don Juan előtt s aztán bátor léptekkel sietett a párbaj helyéül ajánlott üres terem felé, melynek ajtaját egy jelenlevő szolga szolgálatkészen tárá előtte föl.

Don Juan s ennek fölszólítására az egész társaság követé őt.

— Ah nézd: mily könnyedek léptei s mily kedves járása! — suttogá Anastasia menetközben Arabellához hajolva.

— Soha életemben nem láttam szebben formált lábakat és lábszárakat. Valóban kár érte, hogy oly nyakas s hogy emiatt meg kell halnia. Viszonzá ez.

Miután a terem ajtaja gondosan bezáraték, mind két fél leveté kurta köpönyégt; a kardok kiröpültek hüvelyeikből s a küzdés ilyformán kezdetét vette.

Don Juan eleitől fogva csupán védé magát az ifju gyöngé, nem jól alkalmazott, de szertelenül gyors csapásai előtt; s bár többször lett volna alkalma egyetlen csapással véget vetni a viadalnak, mégis kardját támadólag egyetlenyszer sem emelé föl.

E kimélet, mely párbajközben fölsemmelés színezetét viseli magán, láthatólag sérté ellenfelét s azért megkétszerezett gyorsasággal folytatá támadását, míg végre egy heves előre hajlás következtében, majd nem önként don Juan kinyújtott egyenes kardjába hanyatlék.

Don Juan most alázuhant ellenfeléhez lépe mellére szögezé mig pirosló kardját.

— Nem, ez utóso szuráshoz nincs erőm! — kiáltá a jövő pillanatban, kardját magától messze eldobván.

— Ez utóso szurásra nincs is szükség don Juan

megfagyaszt, eltemet, s mert mi rendesen korán vagy elkésve teszünk valamit, e szerencsétlenség nemzetünk fatuma lett, gyávának, együgyűnek jellemzi nemzetünket az elsatnyult világ csak azért, mert tulbecsületes jelleménél fogva, mást is olyannak hisz s mindig keserűn megalattatik.

Egy pillanat történetünkbe szászszoroson igazolja állításomat, de mindennapi tapasztalásunk saját élet körünkben erről győz meg bennünket. A magyar ugy beszél mint gondolkodik, valamint ugy olvas a mint ír — az ünnepeket europai népek, s magas műveltségü személyiségek pedig másként irnak, mint olvasnak s így másként is beszélnek mint gondolkoznak s ki e mesterséget nem érti jelen korunkban, ki van rá mondva az éhletelenség itélete, szegény jámbor baleknek ezimezi közönségesen a megromlott világ.

Ügyesség az álnoksággal, és háládatosság a gyávassággal egy értelmet kapott az új kor dicadonáriumban — mi ugy hiszem elegendő intő jel arra: hogy mind enben Tamások legyünk, ne higgyünk minden mézes szónak, kivált ha attól jön, ki már többször is jégre vitt bennünket, megalatt, esküt szegett, ovakodva válasszuk barátainkat — az az gazdálkodjunk a bizalommal.

HOLDASI.

Ungvármegye helyirata érdekében.

Aláírási lapot nyitok a fővezérmestert vállalatra azon reményben, hogy minden hazafi, a ki a honismeret szükségességét s a ki a népgazdászati érdekeknek társadalmi viszonyaink minden rétegén átharsogó szózatát megérteni képes: egy ily munka korszerűségét és horderejét, csak méltányolni fogja. Mert még ez ideig csak egy „föld a latti“ Magyarországot ismerünk a multból; de azt a Magyarországot, mely a „föld fölött“ immár minden más országok, anyagi és szellemi versenyutájára mintegy fölkényszerítve van: még igen kis mértékben. Pedig: kijutva hajónk az europaisság nyílt tengerének zivataros színterére, ott vesznünk kell, ha még min magunkat sem ismerjük. És a mai napon, midőn a megpróbáltatások legnehezebb óráit éljük, nem elégséges csupán, azon különben magasztos, de inkább öntetszelgő érzeményre támaszkodni, hogy a népek láthatárán öressillag, s a Cherubinek kardja voltunk hajdanta; de szükség: hogy a jövő fölvirradásában is képezzünk egy hajnalugárt. Mert; egy, a századokon át emelkedett országépület roppant boltjainak árnyékában, a politikaikon kívül, millió élet, millió érdek nyugszik még, mely magát az Isteni gondviselésnek, — e nagy államgazdászknak, — segélyével érvényesíteni törekszik.

ön győzött és én meghalok. — Suttogá a sebesült halványuló ajkakkal.

— Mert kényserített kardot vonni Sennor, — kérdé don Juan lehajolva az ifjuhoz, ki most oly gyöngéd bensőséggel függözte reá elhaló tekintetét.

— Mert meg akartam halni; mert azt akarám, hogy épen ön legyen az, ki megmentsen a megaláztatástól, melyben részesíteni szándoka volt.

— Én önt megakartam gyalázní?

— Hajoljon hozzám közelebb Sennor, hogy megmondhassam a titkot, mely megölt. Igen most már mindent szabad elmondanom előtte, mert hiszen néhány percz múlva már csak emlék leszek! Én láttam önt s szívem iránta szerelmemre gyuladni volt kénytelen; később megösmerni vágytam, s miután megtudám, hogy ma e fondában meg fog jelenni ön színté eljövök. Csak itt tudám meg, hogy önt szeretnem nem szabad; hogy ön tiszta, mély szerelmemre nem érdemes. Ah de már késő; bár szeretnem nem szabad, nem szeretnem mégis lehetlenség vala, s ezért meg kelle hallnom.

— Sennor, ön . . .

— Oh nem, nem én magamnál vagyok, s nem fáj a halál, mert oly közel látom önt magamhoz; de hogy megértse szavaimat, tudnia kell, hogy az ki önt oly szenvedélyesen szereté s az ki most előtte haldokol, nem más, mint azon hölgy, kit ön hogy általa boszut álljon, szándékozott esábitani, a szenvedélyes, de nemesen gadalokozni tudó Juanilla de Loyola.

Don Juan meglepetve tekintett a szoló arcára melyen a halál halvány színe terült el; s most még egyszer oly szépnek találta az eddig is csodált szabályos vonásokat, mint az előtt.

Térdre ereszkedve fölfogá az elhűgeült kezek egyikét; ajkai zárva maradtak, de szeméit sovár to-

Ez okból: ismételt bizodalommal intézem szavaimat mindazon hazafihoz, a ki képes belátni, hogy mostanság, valamint a népismeret s földrajz, ugy a közgazdászati előhaladásnak is nélkülözhetlen falként szolgál minden oly részletes és kimerítő topographia, mely a közhazának bármely egyes pontját megismerteti, s azt a történelem statistika, földrajz, népismeret fényével s az ipar és gazdaság állapotának hű ismertetésével felderíti. Mert e korszakban nem csak a tudomány szellemi viadalma közt, hanem az anyagi érdekek mezéjén is minden nép önmagától illetőleg önismeretéből merít, mely önismeretnek kimeríthetlen kútfejtől nem is más, mint maga a hazaföld szolgálat szent göröngyével, hegyével, rónáival; aknáival, erdeivel, lakóival s népei szorgalmának összes eredményével. Miért is én nem vélek hibázni, midőn e munkában különösen oda töreksem miképp e megye összes ipara s mező gazdasági állásának teljes és hű tükrét állítsam az olvasó elé. Népgazdászati statistikával különben sem bírnak, s hönai topographiáink mint Bél, Bombardi, Csaplovics, és Berzeviczi, ezen anyagi századnak, anyagi küzdelmeit s vívmányait éppen nem méltatják kellő figyelemre.

E hiányt különösen Unghegyre nézve, helyreírni törekedvén, három főrészben fogom megírni e munkát. Első részben népismeret s történelmi szempontból ismertetem meg a megyét; második része a megye városait, helységeit s pusztaí statistikáját tartalmazandja, a legkimerítőbben; harmadik része ezen megye teljes „gazdászati, ipari s phisikai statistikáját“ foglalandja magában, mely utóbbi rész rovatait kiállítását a következő tisztelt hazafiak s szakferfiak közreműködésével szándékozom valósítani: Bárdos Mihály, Frank Pál, Spéry Lipót, Turner Ferencz, Hackel András, Siró István, Budaházy Károly, Kovács Károly, Szathmáry Ferencz, Machnyik György, Héthy Antal, Makay Dániel, Mondok János, s Horváth János, Plathy István, id. Taboly Pál, Tarjai Sándor, Baconszky Ödön.

A munkát tíz, öt-hat nagy íves füzetben terveztem megírni, melyből minden öt hétben jelennek egy-egy füzet. Az egész munka árát 5 oszt. forintba szabtam, a műnek befizetését azonban csak akkorra kívánom, midőn azt már megindítottam. Most egyelőre megelégszem a pusztá aláírásával is. Aláírom mennyiségétől függ, hogy a munkához esinos könyvnyomtatást is mellékeljek.

E vállalatra kívánván megyénk s a szomszéd megyék lelkes közönségének figyelmét fölhívni, reményem hogy az én buzgó törekvésem a pártfogás hasonmérével találkozandik.

Az aláírási íveket rendes lakásomra Unghegyre kérem f. év octóber hó végeig beküldeni.

Isten velünk, és a haza szeretete!
MÉSZÁROS KÁROLY.

Nagy vadkan vadászat, Sárosmegyében. *)

Visszaesünk a vad epochába? Nem ugy urak esupán valósággal megtörtént fenevad irtásról teszünk rövid, hű jelentést. — Egyéb fontosabb és üdvösebb teendők híjjával lévén, a ledér kéj vadászatot megvetvén, minden íres hírvadászatot híuságnak tartunk s így Boileau-t pártoljuk, ki is közel két századdal előbb eldallá a francziáknak „la véritable gloire est d'être utile“ (valódi dicsőség hasznosnak lenni) tehát a helyi érdek közhasznossága tekintetéből, szörny-vadászatokat tartunk. — Hónunk felső vidékein a vadkanok serege elszaporodván, a sovány föld népe szegény állásához képesti roppant károkról panaszkodik: rozsmát, zabomat, burgonyámat tönkre tettek a vadkanok s nincs módöm, nincs erőm, fegyverem hogy lelőjsem s ha elűzni akarom, még nekem tör, — s ő üz el földemről! Ez a közönséges panasz.

Ha férfias szenvedélyűeknek eleget téve a közjót is a közbaj elhárításával előmozdíthatjuk: akkor fíradozásunk tán még sem egészen haszontalan? Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci.

Sáros megye felső részén, hol az Szepessel s Gácsországgal határos, Csíresen a hajdani harminczad helyén, oly károkat tettek a vadkanok s a sovány-föld népe patriarchális reminiscenciáktól buzditva a lelkes Péchy családnak cziránt panaszkodott. Erre a család bátor, deli vadásztagjai „Carthaginem delendam esse censo“ mondván a vadkanoknak forma szerint hadat izentek. Ugyan is ügyes vadászait s kerülőiket vad-nyomozóba Csíresre harmadnap előtt küldék s megemlékezvén a szomszéd zemplémmegyei vadkan-irtó derék vadásztársairól, — kikkel csak kevéssel ez előtt egy nagy vadkan-szörnynek nyakára hágtak volt, — meghívták az öreg vadász atyámotest Füzesséry Antal, Bujanovics Rudolf urakat. Ez utóbbinak Simonkői vadászatát, ezen összeköttetésnél fogva mi itt fenforog e vázlat végén érinteni el nem mulasztandom.

Péchy-faluban a lelkes Péchy család ősi fészékében, — vadászatunk a közbe esett orosz-ünnep miatt hétőzről keddre elhalasztva lévén — harmadnap óta gyülekeztünk s ott a legkitünőbb szívélyességű igaz magyar vendégszereteten gyönyörködünk, volt is ott udvarból udvarba látogatás és vizlátogatás s végre Péchy László uri házában nagy társaság, minden zugban zegben whist

*) Ezen igen érdekes vadász-kaland beküldésért hálás köszönettel tartozunk; s felkérjük a felső-magyarországi vadászokat, hogy lapunkat hasonló közleményekkel a közelgő vadász-ünnep alatt gyakrabban is megüdvöztessék szíveskedjenek.
Szerk

asztal és sans-atout játék — aztán kedélyes magyar vacsora és barátságos felköszöntés.

Szept. 26-án délután vagy 12 kocsin elindult a társaság Csíresre, miután a pogyász s a kopók, pecczerek és kerülők-vadászok serege az előcsapatot már jóval előbb tette. Estefelé a csíresi orosz cath. lelkes paplakán volt a találkozó, ki házáat a fentérintett közeled tekintetéből felajánlani szíves volt. Oda még más felől jött vadásztársaink is csakhamar megérkezvén, láttuk hogy teljes számmal megjelentünk. Ha mind azon áldozatok mik erre nézve minden részről történtek nem is említetnek, de nem mellőzhető hallgatással, a vadászatot rendező nemes család kitünő szíves vendégszeretete s az ennek hozott áldozatai, miszerint mindenről ép oly előzékenységgel mint szintén minden igényt túlszárnyaló készlet összeszerzéssel dusán gondoskodott. — A paplak 3 szobája és egy parasztház az uri vendégek fogadására készen várt. — A vig estebéd után a jövő napi keddi működés terve megállapított. — Számra 31 uri vadász — (név s betű rend szerint ezek: Berzeviczy Imre, Bujanovics Rudolf és Sándor, Dessewffy Kálmán, Dobay Ede és Tivadar, Füzesséry Antal, Irányi István, Keezer Sándor, Kohányi Guszt. Medveczky And. Péchy Ambr., Aur., Feri, Géza, Gida, Imre, László, és Rudolf, Pulszky Géza, Rakovszky György, Semsey Adolf, Boldi és Vilmos, Stinner Ist., esküdt, Szulyovszky Guszt., Taly Laj. Takács György, Urbán Gy., Usz Ferdinand és Zavaezky Ant. szlgb.) és körülbelül ugyan amnyi kerülő-vadász s paraszt puskás volt a rendező Péchy László hadi erce s ahhoz 36 kopó. A helységek részéről önként felajánlott hajtó-sereget csak is szükség esetén a legfeljebb kíségető gyanánt akarván annak idején igénybe venni

Reggeli 6 órakor a korosabbak s gyengébbek számára amnyi nyerges ló állt készen a mennyi ép n a helységből jó söt dús fizetés mellett telhetett. — Magas és jó távol eső rengeteg erdőben lévén az első hajtás teendő, oda siettünk. A helyszínén a reggeli nyomozó kerülők legújabb jelentése nyomán az elhelyezés megtörtént de előbb a 17 nyerges ló s az ezekkel vezetőül jöttek egész csendességben Csíresre visszautasítottak — akkor egy része a kopóknak a nyomra vezetett és kibocsátott.

Már most míg a kopók indítanak (nem soká tart, kis türelmet kérek!) nézzünk körül a vidéken e szép csak hogy nagyon is hideg és — mi nagyobb baj — szeles őszi reggelen. Előttünk vagy is szemben velünk Gácsországi hegyei, lent a völgyben a hűtelen (ugy nevező Tompa M. koszorús költőnk, hogy honából kísiet, kifut.) kékhabú Po-

kinttel függeszté a halvány arcra, várva, hogy a már lezárt szemek nem nyílnak-e még föl egyszer, utóljára?

— Oh mért nem ösmerélek meg előbb, hogy megtanulhattam volna tőled e szó legnemesebb értelmét: szerelem? — susogó utóbb, miközben gyöngéden illeté ajkirol a hölgy fehér homlokát.

A esókra derű önlé el Juanilla arcáit; ajkai körül futó mosoly játszozódik: utóso jele az örömeztetnek.

A Tatra és vidéke.

Utí jegyzetek.

IV.

Szepesség lakóinak eredete vagy története.

Szepesség lakói többnyire Szászok, kiket II. Géza király 1143-ban Elzatz és a felső Rajna vidékéről bányák művelésére telepített ide, részint pedig IV. Béla tatárjárás után hívott meg 1243-ban meghagyva őket régi German törvényeik s szabadságaik élvezésében. Nevezett királyoktól pedig új Privilegiumokkal látattak el, melyeket V. István s utódlai még szaporítva különösen a bányákat illetőleg megerősítének.

Különös kiváltságaik voltak — hogy előjáróikat s papjaikat (kiket rendszeren Elzatzból hívtak meg) szabadon választhatják. Ők királyiaknak nevezetnek, 24 városuk melyekben laktak, királyi városok voltak. Szabadon választott bíró, — tartományi gróf által kormányoztattak. Megyékük a legregibb okmányokban „Terra Sepus“ név alatt fordul elő.

Zsigmond király 1412-ben november 8. e szá-

bad királyi városokból 13-mat, Lubló, Podolin és Gnezda kamarai községekkel együtt, sógorának Jagelló lengyel királynak 155,400 magyar aranyért elzálogosított, s ez által a szepesi kerületet kétfelé osztotta. Az elzálogosított városok kiváltságait Zsigmond lengyel király is megerősítette, mi által e városok a lengyel uralom alatt fontartották szabadságaikat, míg a magyar korona alatt maradt 11 város az ország viszontagságai között szabadalmait aprúknak elvesztette, s a megyébe kebeleztettek, s így történt hogy midőn Mária Theresia alatt Lengyelország felosztásakor 1772-ben Magyarországhoz vissza csatoltattak az eredeti XXIV városból XVI lett, Lubló, Podolin és Gnezda hozzájuk adatván. A XVI városok kerülete a megyétől független, kir. adminisztrátor és tartományi gróf kormányzása alatt saját tisztikarral bír, mely hatósági jogait mint közigazgatás mint igazságszolgáltatás körében önállólag gyakorolja. Ujabb időben azonban már ugy látszik ők sem akarnak Statum in Statu-t képezni, mindinkább feltűnik hajlamuk-kiváltságaikról lemondani s a megyébe olvadni.

V.

A Branyiszkió.

Sáros és Szepes megye közti határvonalat képezi a branyiszkió hegymagaslát, melyen keresztül kanyargó gyönyörű ut Szepességre vezet. Nevezetesé tette e hegyszorosot Guyon midőn a mély völgyből szuronynyal vette be Selliak rettentő hadállását a hegygerinczen. Az utast a mint Siroka völgyéből végre felér, szemképráztató szép látomány lepí meg, tekintete gyönyörű tájképen nyugszik, mely szepesség legszebb részét tünteti fel. Mélyen alattad Branyiszkió lábánál tágas völgy nyílik, melyet messze

terjedő ölkörben keretként a szepesi bérczek övedzenek. A háttérben nyugatról a Tatra ezüst havu esűs csoportjai üdvözölnek, melyek örökzöld fenyvesekből fehérlelek ki. A Tatra derekán egy egy eláradt felhő pihen meg, míg ragyogó feje a magas eget támogatja, mintha ezüst nyugvásomolya volna a kék menyboltozatnak. A völgyben jól művelt dombok, termékeny vírányok, s kissebb hegyek váltakoznak melyek közé elhíntve látni faluk és városok tarka szép csoportjait, fénylő felnező tornyaikról s fehér-lő házaikról jólét sugárzik.

Az előtérben komorkodik a messze fehér-lő országút mellett borzasztó mézskösziklákön, mintha azok növedéke volna, a Szepes-váraljai vár, ez ugyan szép magasságba nütte ki magát de a Branyiszkió óriás mellett eltörpül.

Szép látományt nyújtott nekem e vidék midőn két év előtt őszi jökor reggel a Branyiszkióra értem, alattam az egész hosszú völgy, domb és hegyeit sűrű fátyolként fehér köd folyta át, ugy látszott, mintha alattam egy fehér tenger melyt árjai leskelődnek, melyekből háttérben a kelő naptól megaranoyzott Tatra csucsa, egy tengeri vidék révpartjaitként tüntek fel, míg a váraljai vár kiálló romjai, egy a hajónak veszedelmes kis szikla szigetét ábrázoltak. Kocsisom ijedve tekintett oda, majd vissza reám alig merve tovább hajtani, míg lelkeim levarázsolva, a természet játékán elmerültem.

(folytatjuk)

Hazay Gyula.

prád folyó s a szapora szegény falvak a völgyek öbleiben elrejtve; keletnek azon hegyek völgyek tömkelege van alattunk honnét a Tapoly erod; inkább délnek pedig a ma már is fejeződő „Mindzsol” hegy közel 4000 lábnyi magaslata, mely né-melyek állítása szerint Sáros megyének a Simonkő hegy csücskesal vetelkedő ellenpártja; nyugotnak a Tatra örökös havával ugy díszlik miként ha az ország koronája volna, ezen óriási hegysort szag-gatott ormaival, a „Gerlachfalvi” esüestől a bohó Gérig (thörige Ger und Durchweg) reggeli arany-
verő fényben tisztán láthatni a tövig — s éjszak-nak ismét Szepes Maguráján túl a Gácsországi hegyek kandikálnak, arra alól Lubló és Palocsa várak, s még azok alatt a legkiesebb Poprádi völgy a folyó kanyarulatai s Palocsa mező városa; az egész tájkép egy leirhatatlan szépségű, nagyszerű felséges Panoráma, egy feledhetlen kies pont a mindenség ölén! — De hát esitt! — hallgassunk mert a szélnek ellenére alattunk már is hallik a legszebb zene, mint átható orgona sipok, a vadat felvert kopók élénk esiholása és lövésre lövés s újra lövés és lövés — Vallóh kiáltás — kürt-szó vadejtési jelül; a lött vad-kanok sikoltó ordításai, — kegyelmi lövések, aztán esend és összekürtölés mire új hajtás rendezés kö-
vetkezett, közben sebesült kopók hozatnak, beköt-
tetnek, ápoltatnak sebeik és szártöréseik; — a tűz körül összegyűlünk, ki mit vadásztáskájában hozott haraphat, szalonnát pergelnek, egy egy korty syr-miumit isznak; ez beszéli, hogy soha életében így nem mulatott, amaz fülel, mások nevetnek ingerked-
nek, tréfálnak, faggatóznak és hogy is ne, akadt rá bő alkalom, holott, például, ez ki jó lövész, ki a fecs-két röptében lesüti, ki híres biztos fogoly vadász, most a nagy bitang vadkant 10 lépésnyire a tisz-táson már távolabbról jönni látván, piff paff mind-két csőből csüful elhibázta! s ez nem is egyetlen példa, mert hiszen szomszédja még közelebből té-
veszté. Hjah! hujába! a nagy tűz s luzgóság va-dászlázt és elhamarkodást okoz, de a lázas vadász nem ott látja a vadkant a hol valósággal van, s így mi esoda ha oda lö a hol az nincs? és ilyenkor csak is vak eset s különösen szerencse ha a golyó mégis belé téved a vadba! Csak a higgadt

hidegvér ezélez és lö bizton; de hasztalan taná-esolod a lángnak hogy ne lobogjon, annak idejébe majd lecsendesül magától most még mentegetődik irul, pirul, dohányzik, nagyokat szi s füst fellegek-be rejtőzik. — Lett új elállítás, új hajtás de a szél még alkalmatlanabb. A nap leáldozni készül, a kutyák össze kürtöltetnek s lön haza takarodás. Ezen első nap az eredmény volt egypár kósza rókán ki-vül négy vadkan s ez most, hogy hosszú sorban lehaladunk, köztünk a nép vállaira sulyosodik csak-hogy már korántsem kártevőleg sőt inkább meg-nyugtatólag mert agyon löve — így diadallal haza tértünk — teljesítvén mit ígértünk!

(végo köv.)

Ujdonságok.

† Orosz Márton temetése f. hó 13-án ment végbe Csicszerben. Rokonain s kesergő családján kívül számos barátai, s majdnem az egész megye ér-telmisége, az unghvári polgárok, a közel fekvő helysé-gek lakosai igen nagy számmal siettek megadni ezen végzetes hallállal kimult — derék honpolgárnak az utolsó tiszteletet. Nincs ember a megyében a ki ne szerette és ne tisztelte volna, s így mondanunk sem kell, hogy halála magyénkben közös gyászt idézett elő. Áldás és béke legyen sirja fölött.

* Unghvárott a Kisfaludy-társaság pártoló tagjai közé állottak: Balogh Károly, Bá-nózy Ferencz, Bertram István, Duma György, Ku-esay Ferencz pléb. Laudon Sándor, Lám Vilmos, Nchrebeczky György, Paulay Mór, Szieber Ede, Tomor Ferencz, Zolták János.

* A helybeli főgymnáziumban az 1864-5 évi tanévre beirt tanuló száma összesen 542. Ez intézetre vonatkozólag fájdalommal kell meg-
emlitenünk, hogy a tavali megkezdett „Szegény tanulókat segélyező tápintézet” jelenleg sehogy sem áll, minthogy az aláirt összegek sehon-nan sem érkeznek. A mult évi számadást a jövő számban közöljük.

* A Zemplénmegyei gazdasági egye-sület által folyó hó 23-án S. a. Ujhelyben ren-dezendő löversenyt díszes tánczenestély fog-ja követni, melynek jövedelme részben a tervezett kisdudovoda alapjára szenteltetik.

* Az unghvári dalárda a jeles zenetelhetés-gü Spitzer Tivadar vezetése mellett megalakult.

* Az unghvári-és szerednyei hegyeken a szüretet e hó vége felé kezdik meg. A szőlő sok helyen meg fagyott.

* Kassán a felsőmagyarországi szintársulat által f. hó 15-én először adatik: „Troubadur” opera. — 16. „Tiz leány és egy férj sem” operette. — 18. „Essex gróf” szomorujáték.

* Homonnáról írják nekünk, hogy ott a jó hirben álló Kétszeri József szintársulata f. hó 8-án kezdé meg előadásait „Bibor és gyász” eredeti drámával. E társulat igen megérdemli a pártfogolást, de Homonnán és vidékén oly kicsi a magyar közönség, hogy daczára a lelkesedésnek, melyvel felkaroltatt, nem nagy jövedelemre szá-míthat.

† Madách Imre a nem rég feltűnt jeles köl-tő, s volt országgyűlési képviselő Nógrádban meghalt. Áldás hamvaira!

— Tisztelt előfizetőinket ismételve felkér-jük, hogy tartozásaikat haladéktalanul bekül-deni sziveskedjenek.

Gazdaság és üzlet.

Munkács. Folyó hó 11-ről a piaci árak hi-teles kimutatása. Buza alsó ausz. mérőnkint 2 ft. 40 kr. Rozs 1 ft. 20—30 kr. Árpa 1 ft. 20 kr. Zab 1—1 ft. 10 kr. Tengeri 2 ft. 20 kr. Széna 90 kr.

Kassa. Folyó hó 12-éről a piaci árak hite-les kimutatása. Buza köblőnkint 6—6 ft 60 kr. Rozs 3 ft. 40—80 kr. Árpa 2 ft. 40—60 kr. Zab 1 ft. 60—80 kr. Tengeri 5 ft. 40—60 kr.

H I R D E T M É N Y E K.

Hirdetmény

fogyasztási adó hasznobéri árverel-tetése tárgyában.

Az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igaz-gatóság által közhírrétetik, miszerint a bor, must és hus fölhasználásától járuló fogyasztási adó beszédése, Zemplén megyébe kebelezett Szer-enes, Olasz-Liszka, Erdő-Bénye, Bodrog-Ker-esztur, Maád és Tolesva városban valamint Vá-mós-ujfaluban is a harmadik osztályba tartozó helységek árszabályzata alapján 1865-ik év jan-uár 1-től december végeig — fentartva az 1866 és 1867-ik évre való felmondást, — nyilvános ár-
verés által hasznobérbe adatik.

1. Az árverés 1864-ik év november 3-án délelőtti 9 órakor az Unghvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igazgatóság által fog t r t a ni

2. A kikiáltási ár, a fogyasztási adóra és a jelenlegi rendkívüli pótléokra nézve a bor és must-tól járuló évi összeg 1500 frtra. az adó alá eső hus felhasználásától (járuló évi összeg) azon-ban 4521 frtra. s e szerint összesen 6021 oszt-rák értékű forintra határozottatott.

3. A ki az árverésbe részt akar venni, kö-telek a kikiáltási ár tizedrészével feléő összev-
get 603 frtot. oszt. ért. mint bánatpénzt az ár-
verés kezdete előtt, az árverési bizottmánynak kézbesíteni.

4. A bérleni szándékozók által írásbeli aján-latok is elfogadtatnak, melyek jelenleg ivenkint 50 kros. bélyeg alá esnek, s az árverés előtt 1864-ik év november hava 3-ik napja reggeli 9 órájáig bepecsételve az unghvári es. kir. kerü-
leti Pénzügy-Igazgatóság elnökének benyújtha-tók, s akkor bontatnak és olvastatnak fel, mi-dőn a szóbeli árverésnél való többet ígérés meg-szünend, ezt a legtöbbet ígérővel teendő szer-ződés fogja követni.

A többi bérlési feltételek az unghvári es.k. kerületi Pénzügy-Igazgatóságnál megtekinthetők Unghvart octóber 12-én 1864.

Az Unghvári es. kir. kerületi Pén-zügy-Igazgatóság Elnökétől.

MOSKOVICS IGNACZ

unghvári bádogsmesternél

(nagy hid-utca Szentgotovszky házban,) a legkitünőbb

petroleum lámpák

a legfinomabb **olajjal**, a legjobb minőségű **kávemasinák**, **kocsilámpák sat.** igen jutányos áron kaphatók.

A moderateur-lámpákból, pe-troleum lámpák is csináltatnak

Hirdetés.

A dubrókai uradalomhoz tartozó apró **birtok** részletek u. m.

Dubrókán $\frac{1}{4}$ rész telek utáni föld és rét Baacsaván, 33 hold föld.

Szerednyén, több rendbeli házak, apró szőlők.

Csertészen egy curialis zsellérség ház és kerttel.

Horlyón, több rendbeli curialis zsellé-rhelyek sat. — szabad kézből alku mellett örök áron eladandók; a venni szándékozók folyó év octóber utolsó napjáig jelentsek magu-kat az aláirt iródájában, vagy a dubrókai uradalmi tisztartóságnál, hol egyszersmint a bir-tok becs és fizetési feltételek megsemlélhetők.

Markos György,
mint uradalmi t. meghatalmazott

Hirdetmény.

A z e m p l é n - m e g y é b e kebelezett **Homonna városi, Kudlóc helység-gel együtt való fogyasztási-adó** beszédése tárgyában f. 1864-dik év octóber 19-dik napjára tüzetett hasznobéri árverés vissza vo-natik.

Unghvart 1863-ik év octóber 12-én.

A es. kir. kerületi Pénzügy Igazgatóság Elnöke által

Nyom. Unghvart Jäger K. betűvel.

Legjobb író s másoló

TINTÁK

u. m. Alizarin író- s másoló tinta.

Másoló tinta.

Birmingham Ink- és színes tinták.

Leonhardi Ágostontól Drezdából különb-
féle nagyságu üvegekbe töltve kaphatók

Gottier Lipót gyógyszerárban
Munkácsen.

Sertés hizlalás.

Seregélyi József és Zsigmondovics András varanói lakosok, a rudlyói agyagos és zsalubini erdőségeken termett **tölgy- és bikk** vegyes **makkra** 800 darabig sertést felvállalnak és pedig jótállás mellett 3 ujjnyi szalonaért 10 hét alatt; darabonkint 4 ft. o.é fizetendő az öregéért, 3 malacz egy öregnek és 3 süldő két öregnek vétetik; ezen díjért só-kiosztás és minden ellátásban részesülnek, s a k rért kezesség vállalattik.

Telelésre József napig szinte befogadtat-nak sertések, a tulajdonos saját kondásával A többi feltételek a „Felvidék” szerkesztőségi iródájában megtekinthetők.

Hirdetmény.

A z e m p l é n - m e g y é b e kebelezett **S. a Ujhely városi és Jóseffalváról való Sáros-Pataki fogyasztási-adó** beszédése tárgyában folyó év szeptember hava 27. köröztetett fogyasztási-adó hasznobéri árverel-tetési hirdetmény ezennel vissza vonatik.

Unghvart 1864-ik év Október 9-én.

A es. kir. kerületi Pénzügy Igazgatóság Elnökétől

Juh eladás.

Alólirott nál Iskében 80 darab anya juh, 20 darab ürü és 30 db. bárány eladó; a venni szándékozók bármikor értekez-hetnek saját házámmal Iskében.

Id. Horváth Gábor.

H I R D E T M É N Y E K.

Hirdetmény.

a fogyasztási adó hasznobéri árvereltetése tárgyában.

Az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy Igazgatóság által közhírré tétetik, miszerint a bor, must és hús felhasználásától járuló fogyasztási adó beszedése Zemplén megyébe kebelezett Gálszécs városában a harmadik osztályba tartozó helységek árszabályzata alapján 1865. év január 1-től december végeig és feltételesen 1866-ik s 1867-ik évre nyilvános árverés által hasznobérbe adatik.

1. Az árverés 1864-ik év november 2-án délelőtti 9 órakor az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy Igazgatóságnál fog tartatni.

2. A kikiáltási ár a fogyasztási adóra és a jelenlegi rendkívüli pótlékra nézve a bor és mustuljáruló egy évi összeg 514 ft. 30 kr-ra., az adó alá eső hús felhasználásától (járuló egy évi összeg) azonban 698 ft. 32 kr-ra. e szerint összesen 1212 ft. 62 osztrák értékű krajezárra határozottatott

3. Bérleti lehet mindazoknak, kik a törvény és a birodalmi alkotmány értelmében e féle üzletre hivatva vannak.

4. A ki az árverésbe részt akar venni, köteles a kikiáltási ár tizedrészével felérő összeget 122 ft. o. é. mint bánat pénzt az árverés előtt az árverési bizottmánynak kézbesíteni.

5. A bérleti szándékozótól írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek jelenleg ivenkint 50 kros bélyeg alá esnek, s az árverés előtt 1864-ik év november 2-ig bepecsételve az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igazgatóság elnökének benyújthatók.

A többi bérleti feltételek az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy Igazgatóságnál megtekinthetők. Ungtvárt Octóber 1-én 1864.

A Ungvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igazgatóság elnöke.

Hirdetmény.

a fogyasztási adó hasznobéri árvereltetése tárgyában.

Az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igazgatóság által közhírré tétetik, miszerint a bor, must és hús felhasználásától járuló fogyasztási adó beszedése, Zemplén megyébe kebelezett Homonna városában Kudlócz helységgel együtt, a harmadik osztályba tartozó helységek árszabályzata alapján, 1864-ik év november hava 1-től 1865-év December végeig, nyilvános árverés által hasznobérbe adatik.

1. Az árverés 1864-ik év octóber 19-én délelőtti 9 órakor az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igazgatóságnál fog tartatni.

2. A kikiáltási ár — a fogyasztási adóra és a jelenlegi rendkívüli pótlékra nézve

a bor és musttól járuló összeg 450 frtra. — az adó alá eső hús felhasználásától (járuló összeg) azonban 1510 frtra. — s e szerint összesen 1960 — oszt. ért. forinttra határozottatott.

3. A ki az árverésbe részt akar venni, köteles a kikiáltási ár tizedrészével felérő összeget 196 frot. oszt. ért. mint bánat pénzt az árverési bizottmánynak kézbesíteni.

4. A bérleti szándékozótól írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek jelenleg 50 kros bélyeg alá esnek, s az árverés előtt 1864-ik év octóber 19-ik napja délelőtti 9 órájáig bepecsételve az unghvári es. kir. Pénzügy-Igazgatóság elnökének benyújthatók.

A többi feltételek az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igazgatóságnál megtekinthetők.

Ungtvárt, octóber 4. 1864.

Az unghvári es. kir. kerületi Pénzügy-Igazgatóság Elnökétől.

A vidékeken uralkodó marhavész következtében, avásárok betiltvalévén, alólirt tudatja a tisztelt gazda közönséggel, hogy oly helyről hol még eddig a marha betegségnak semmi nyoma nem mutatkozott, hízóba **ökröket** venni szándékozik, kinek eladásra ily ökrei volnának, velem tudatni sziveskedjék.

Dobóruszskán

Szathmári Soma.